ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 103.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 27-го Декабря — 1838 — *Wilno. Wtorek. 27-go Grudnia.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 15-го Декабря.

Высочайшею Грамотою отъ 5 Декабря, Главноуправляющій Дворцовыми Правленіями, Генералъ-Лейтенантъ *Захаржевскій*, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Ордена Св. Александра Невскаго.*

— Высочайшими Именными Указами, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами *Ордена Св. Владиміра 4-й степени*: бывшій Хорунжій Кобринскаго уѣзда Станиславъ *Блоцкій*, бывшіе Предводители Судовъ: Гродненской Губерніи, Лидскаго Градскаго Іосифъ *Гружевскій;* Виленской Губерніи, Шавельскаго Межеваго Апелляціоннаго Григорій *Эленскій*, и Гродненской Губерніи, Новогрудскаго Уѣзднаго Иванъ *Тугановскій;* бывшіе Судьи Межевыхъ Судовъ: Гродненской Губерніи, Кобринскаго Онуфрій *Бродзинскій*, и Виленской Губерніи, Ошмянскаго, а нынѣ состоящій Попечителемъ Сельскихъ хлѣбныхъ запасныхъ магазиновъ, Гипполитъ *Милевскій*; тожъ Межевыхъ Апелляціонныхъ Судовъ: Виленской Губерніи, Ошмянскаго Карлъ *Мосевичъ;* Гродненской Губерніи, Кобринскаго Антонъ *Задарновскій* и Адамъ *Заленскій*; Новогрудскаго Карлъ *Гузельфъ*, и Брестскаго Антонъ *Кошевскій*; Витебской Губерніи, Городецкаго Уѣзднаго Суда Судья: Ѳадей *Миссунъ;* Засѣдатели Уѣздныхъ Судовъ: Волынской Губерніи, Слонимскаго Леонардъ *Адамовичъ* и Леопольдъ *Лагевницкій*, и бывшій Виленскаго Иванъ *Писанка* и Гродненской Губерніи, быв. Волковыскій Подкоморій Іосифъ *Ходаковскій.* (*Р. Ин.*)

— Попечитель Одесской Городовой больницы, 1-й гильдіи купецъ *Крамаревъ*, Всемилостивѣйше пожалованъ въ Коммерціи Совѣтники.

— Государь Императоръ, въ награду отлично-усердной службы чиновника для порученій при Министрѣ Статсъ-Секретарѣ Царства Польскаго, Коллежскаго Ассессора Матвѣя *Завелейскаго*, выслужившаго въ настоящемъ чинѣ узаконенный срокъ, Всемилостивѣйше пожаловать его соизволилъ въ Надворные Совѣтники.

— Государь Императоръ, по засвидѣтельствованію Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ объ усердной и ревностной службѣ Членовъ Временной Коммисіи о бенефиціальныхъ имѣніяхъ Виленской Римско-Католической Духовной Академіи, Статскихъ Совѣтниковъ: *Лаппы*, Камергера Графа *Заблло-Вавржецкаго* и Надворнаго Совѣтника *Клейста*, и по удостоенію Комитета Гг. Министровъ, въ 1 й день сего Ноября Высочайше повелѣть соизволилъ объявить имъ Монаршее Его Величества благоволеніе.

— Государь Императоръ, по положенію Комитета Гг. Министровъ, въ слѣдствіе представленія Г. Министра Народнаго Просвѣщенія Высочайше повелѣть соизволилъ: Ординарнаго Профессора Харьковскаго Университета, Статскаго Совѣтника *Павловскаго* уволить, согласно его прошенію, отъ должности Ректора.

— Его Императорское Величество, изъ двухъ избранныхъ Черниговскимъ дворянствомъ Кандидатовъ, изволилъ Высочайше утвердить въ званіи Чернигов-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 15-go Grudnia.

Przez Najwyższy Dyplomat 5-go Grudnia, Główno-zarządzający Zarządami Pałacowemi, Jenerał-Porucznik *Zacharzewski*, Najłaskawiej mianowany Kawalerem *Orderu Św. Alexandra-Newskiego.*

— Przez Najwyższe Imienne Ukazy, Najłaskawiej mianowani Kawalerami *Orderu Św. Włodzimierza 4-go stopnia*: były Chorąży Powiatu Kobryńskiego Stanisław *Błocki*; byli Prezydenci Sądow, Gubernii Grodzieńskiej, Lidzkiego Grodzkiego Józef *Grużewski*, Gubernii Wileńskiej, Szawelskiego Granicznego Appellacyjnego Grzegorz *Eleński*, i Gubernii Grodzieńskiej, Nowogródzkiego Powiatowego Jan *Tuhanowski*; byli Sędziowie Sądow Granicznych: Gubernii Grodzieńskiej, Kobryńskiego Onufry *Brodziński*, i Gubernii Wileńskiej, Oszmiańskiego, a teraz zostający Kuratorem Wiejskich magazynow zapasu zboża, Hippolit *Milewski*; także Granicznych Sądow Appellacyjnych: Gubernii Wileńskiej, Oszmiańskiego Karol *Mosiewicz*; Gubernii Grodzieńskiej, Kobryńskiego Antoni *Zadarnowski* i Adam *Załęzki*; Nowogrodzkiego Karol *Huzelf* i Brzeskiego Antoni *Koiszewski*; Gubernii Witebskiej, Sędzia Horodeckiego Sądu Powiatowego Tadeusz *Missun*; Assesorowie Sądow Powiatowych: Gubernii Wołyńskiej, Słonimskiego Leonard *Adamowicz* i Leopold *Łagiewnicki*, tudzież były Wileńskiego Jan *Pisanka*, i Gubernii Grodzieńskiej, były Wołkowyski Podkomorzy Józef *Chodakowski.* (*R. In.*)

— Kurator Odeskiego Szpitalu Mieskiego, kupiec 1-ej gildy *Kramarew*, Najłaskawiej mianowany Radźcą Handlowym.

— Cesarz Jego Mość, w nagrodę odznaczającej się gorliwością służby, urzędnika do szczególnych poleceń przy Ministrze Sekretarzu Stanu Królestwa Polskiego, Assesora Kollegialnego Macieja *Zawielejskiego*, który w tej randze wysłużył termin prawem przepisany, Najłaskawiej raczył mianować Radźcą Dworu.

— Cesarz Jego Mość, po zaświadczeniu P. Ministra Spraw Wewnętrznych o gorliwej służbie Członków Czasowej Kommissyi Beneficyalnych majątkow Wileńskiej Rzymsko-Katolickiej Akademii Duchownej, Radźców Stanu: *Łappy*, Szambelana Hrabiego *Zabiełło-Wawrzeckiego* i Radźcy Dworu *Klejsta*, i po uznaniu Komitetu PP. Ministrów, dnia 1 go teraźniejszego Listopada Najwyżej rozkazać raczył oświadczyć im Monarsze Jego Cesarskiej Mości zadowolenie. (*G.S.*)

— Cesarz Jego Mość, po nastałém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, na skutek przedstawienia P. Ministra Narodowego Oświecenia, Najwyżej rozkazać raczył: Zwyczajnego Professora Uniwersytetu Charkowskiego, Radźcę Stanu *Pawłowskiego* uwolnić od obowiązkow Rektora, na własną prośbę.

— Jego Cesarska Mość, ze dwóch wybranych przez Dworzaństwo Czernihowskie Kandydatów, Najwyżej raczył utwierdzić na urzędzie Czernihowskiego Guber-

скаго Губернскаго Предводителя Дворянства Полковника Камергера *Ладомирскаго*. (*Спб. В.*)

Воронежъ.

Въ Губерніи нашей, по мѣстному положенію удаленной отъ высшихъ учебныхъ заведеній, Дворянство издавна затруднялось въ способахъ образованія своихъ дѣтей. При выборахъ 1834 года, сіе столь важное обстоятельство было предметомъ сужденій, и Дворянство, имѣя въ виду собранныя прежде для военно-учебныхъ заведеній суммы, и жертвуя вновь по 2 рубля съ души, составило проектъ объ учрежденіи въ г. Воронежѣ Кадетскаго Корпуса, и представило оный на Высочайшее воззрѣніе.

Благородная ревность къ благу общему и къ истиннымъ пользамъ юношества своей родины сочлена нашего, Дворянина Воронежской Губерніи Генералъ-Маіора и Кавалера Николая Дмитріевича *Черткова*, дала сему предположенію новую жизнь, открывъ способы къ ускоренію приведенія въ дѣйство благотворительныхъ намѣреній Воронежскаго Дворянства. Н. Д. *Чертковъ* пожертвовалъ на Корпусъ милліонъ пять сотъ тысячь рублей и тысячу душъ Крестьянъ съ землями.

Отецъ Великой Русской семьи, Всемилостивѣйшій Государь Императоръ, съ особеннымъ благоволеніемъ принявъ приношеніе Г. Генералъ-Маіора *Черткова*, и милостиво ободривъ сей подвигъ имъ на пользу общую совершенный въ 1836 году, Высочайше повелѣть соизволилъ: учредить въ Воронежѣ Корпусъ, съ наименованіемъ его Михайловскимъ, во имя Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Михаила Павловича, Главнаго Начальника Военноучебныхъ Заведеній.

1837 года Сентября въ 14 день, Его Императорское Высочество Государь Великій Князь Михаилъ Павловичъ осчастливилъ городъ Воронежъ своимъ прибытіемъ и собственною рукою положилъ первый камень въ основаніе благодѣтельнаго заведенія, которое украсится его незабвеннымъ въ Исторіи Русскаго военнаго воспитанія и образованіяименемъ, и которое процвѣтетъ, мы не сомнѣваемся въ томъ, подъ его просвѣщеннымъ покровительствомъ. Того же года, въ общемъ собраніи при Губернскихъ выборахъ, Дворянство Воронежской Губерніи изъявило благодарность Генералъ-Маіору *Черткову* за патріотическое его приношеніе, лично, въ залѣ собранія, и въ тоже время опредѣлило журналомъ: поднести ему адресъ и выгравировать портретъ его съ приличною надписью. Государь Императоръ Всемилостивѣйше соизволилъ утвердить таковое опредѣленіе Дворянства Воронежской Губерніи.

Составленіе и торжественное поднесеніе адреса происходило слѣдующимъ порядкомъ: по предварительному приглашенію прибывшіе въ Воронежъ Гг. Уѣздные Предводители и Депутаты Дворянства, 30 числа истекшаго Сентября открыли въ залѣ собранія засѣданіе и составили адресъ слѣдующаго содержанія:

„Его Императорское Величество, Всемилостивѣйшій Государь нашъ Николай Павловичъ Высочайше соизволилъ на положеніе Дворянства, о поднесеніи Вашему Превосходительству благодарственнаго адреса и о выгравированіи вашего портрета съ приличною надписью, за весьма значительное пожертвованіе, по случаю котораго съ суммою Дворянствомъ пожертвованною Высочайше повелѣно, быть въ г. Воронежѣ Кадетскому Корпусу, съ лестнымъ для насъ названіемъ Михайловскаго, въ честь имяни Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Михаила Павловича.

„Исполняя симъ пріятнѣйшій долгъ нашей душевной признательности, мы, съ истиннымъ удовольствіемъ и чувствами глубокаго къ вамъ уваженія, просимъ Ваше Превосходительство принять сей благодарственный адресъ Дворянства Воронежской Губерніи, вполнѣ оцѣнивающаго вашъ подвигъ, подвигъ благотворительный, достославный, остающійся навсегда незабвеннымъ, и споспѣшествующій юнымъ потомкамъ Воронежскаго Дворянства получать образованіе и приуготовлять себя для службы нашего Августѣйшаго Монарха, на своей родинѣ.

„А дабы сохранить навсегда въ памяти и имѣть у себя изображеніе оцѣнивающимъ въ полной мѣрѣ достойный примѣръ доблести Русскаго патріота, Дворянство положило выгравировать портретъ вашъ съ надписью: „признательное Дворянство Воронежской Губерніи на память потомству."

2-го Октября, по написаніи сего адреса на пергаментномъ листѣ и утвержденіи онаго общею подписью, Гг. Губернскій Предводитель и Депутаты отправились въ домъ Г. Генералъ-Маіора *Черткова*, гдѣ Г. Предводитель Дворянства поднесъ ему адресъ

nialnego Marszałka Dworzaństwa, Półkownika, Szambelana *Ładomirskiego*.

Woroneż.

W gubernii naszej, z miejscowego położenia oddalonej od wyższych zakładów uczących, Dworzaństwo od dawna obmyśla środki wychowania swoich dzieci. Na wyborach 1834 roku, ta okoliczność, tak ważna, była przedmiotem obrad, i Dworzaństwo, mając na względzie zebrane dawniej summy na zakłady wojskowo-szkolne oraz składając znowu po 2 ruble z duszy, ułożyło projekt założenia w m. Woroneżu Korpusu Kadetów, i przedstawiło go na Najwyższe wejrzenie.

Szlachetna gorliwość ku powszechnemu dobru i ku prawdziwemu pożytkowi młodzieży swojej ojczyzny spół-obywatela naszego, Dworzanina Gubernii Woroneżkiej, Jenerał-Majora i Kawalera Mikołaja Dymitrowicza *Czertkowa*, nadało temu zamiarowi nowe życie, podawszy środki ku prędszemu przyprowadzeniu do skutku dobroczynnych zamiarów Dworzaństwa Woroneżkiego. M. D. *Czertkow* ofiarował na rzecz Korpusu Kadetów, milion pięćkroć sto tysięcy rubli i tysiąc dusz włościan z gruntami.

Ojciec wielkiej rodziny Ruskiej, Najmiłościwszy Cesarz Jego Mość, ze szczególném zadowolnieniem przyjąwszy ofiarę P. Jenerał Majora *Czertkowa* i łaskawie pochwaliwszy to dzieło, ku powszechnemu dobru przezeń dokonane, w roku 1836, Najwyżej rozkazać raczył: założyć w Woroneżu Korpus Kadetów, z nazwaniem go Michajłowskim, od imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Xięcia Michała Pawłowicza, Głównego Naczelnika Zakładów Wojskowo-Szkolnych.

Roku 1837 dnia 14-go Września, Jego Cesarska Wysokość Pan Wielki Xiąże Michał Pawłowicz uszczęśliwił miasto Woroneż swoją bytnością i własną ręką położył węgielny kamień pod fundamenta dobroczynnego zakładu, który zostanie przyozdobiony jego wiekopomném w Historyi Rossyjskiego wojskowego wychowania i ukształcenia imieniem, i który zakwitnie, o czém niewątpiemy, pod oświeconą jego opieką. Tegoż roku, na ogólném zebraniu wyborów gubernialnych, Dworzaństwo Gubernii Woroneżkiej oświadczyło wdzięczność Jenerał-Majorowi *Czertkowi*, za obywatelską jego ofiarę, osobiście w sali zgromadzeń, i w tymże czasie postanowiło przez żurnał: złożyć mu adres i wyrytować jego portret ze stosownym napisem. Cesarz Jego Mość Najłaskawiej raczył utwierdzić to postanowienie Dworzaństwa Gubernii Woroneżkiej.

Ułożenie i uroczyste oddanie adressu odbyło się porządkiem następującym: za poprzedniczém zaproszeniem przybyli do Woroneża PP. Marszałkowie Powiatowi i Deputaci Dworzaństwa, dnia 30-go zeszłego Września otworzyli w sali zgromadzenia posiedzenie i ułożyli adres w brzmieniu następującém:

„Jego Cesarska Mość, Najmiłościwszy Pan nasz Nikołaj Pawłowicz Najwyżej zezwolił na postanowienie Dworzaństwa, o złożeniu Jaśnie Wielmożnemu WMćPanu adresu dziękczynnego i o wyrytowaniu waszego wizerunku ze stosownym napisem, za nader znakomitą ofiarę, z okoliczności której z summą przez Dworzaństwo ofiarowaną Najwyżej rozkazano, ażeby w m. Woroneżu był Korpus Kadetów, z chlubném dla nas nazwaniem Michajłowskiego, na cześć imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Xiężęcia Michała Pawłowicza.

„Wypełniając przez niniejsze przyjemny dług serdecznej naszej wdzięczności, z prawdziwém ukontentowaniem i uczuciami głębokiego ku wam poważania, prosimy Jaśnie Wielmożnego WMcPana, przyjąć ten adres dziękczynny Dworzaństwa Gubernii Woroneżkiej, zupełnie ceniącego wasze dzieło, dzieło dobroczynne, chwalebne, zostające nazawsze pamiętném, i dopomagające młodym potomkom Dworzaństwa Woroneżskiego do otrzymywania wychowania i przygotowania siebie do służby Najjaśniejszego Monarchy naszego, w pośród swej rodziny.

„Ażeby zachować na zawsze w pamięci i mieć u siebie wyobrażenie, — umiejącym cenić w zupełności godny przykład cnoty patryoty Ruskiego, Dworzaństwo postanowiło wyrytować portret wasz z napisem: „wdzięczne Dworzaństwo Gubernii Woroneżkiej na pamiątkę potomkom."

Dnia 2 go Października, po napisaniu tego adressu na arkuszu pargaminowym i utwierdzeniu go ogólném podpisaniem, PP. Marszałek Gubernialny i Deputaci udali się do domu P. Jenerał Majora *Czertkowa*, gdzie P. Marszałek Dworzaństwa oddał mu adress z wynurze-

съ выраженіемъ искреннѣйшей признательности отъ всего своего сословія.

Тогоже дня, въ обширной залѣ Дворянскаго собранія, противъ оконъ коей заложенъ Корпусъ, данъ Дворянствомъ обѣдъ, къ коему были приглашены: Начальникъ Губерніи, Военный Губернаторъ города Воронежа, виновникъ торжества Г. Генералъ-Маіоръ *Чертковъ*, Гг. Генералы, Штабъ и Оберъ-Офицеры 1-й Драгунской Дивизіи, Чиновники и Дворяне. Тосты драгоцѣннаго здравія Государя Императора и Августѣйшаго Дома, были провозглашены при громкомъ ура! и гимнѣ: „*Боже Царя Храни*,” игранномъ на хорахъ музыками трехъ Драгунскихъ полковъ.— Ура!—Ура!—Ура! исторгалось изъ глубины душъ у военныхъ и статскихъ, дружно, и сливалось съ звуками трубъ, напоминавшихъ грознымъ раскатомъ своимъ славу Русскаго Царя.

Въ концѣ обѣда Г. Губернскій Предводитель, указывая на заложенное зданіе Кадетскаго Корпуса, предложилъ тостъ за здоровье его виновника, Генерала *Черткова*; этотъ тостъ принятъ былъ съ общимъ, искреннѣйшимъ удовольствіемъ.

Памятный день этотъ, заключился блистательнымъ баломъ въ залѣ собранія, великолѣпно освѣщенной. Веселіе многочисленныхъ гостей оживлялось, и мыслію о томъ что служило поводомъ къ настоящему празднеству, и мыслію о томъ, что этотъ день будетъ днемъ умилительныхъ и благодарныхъ воспоминаній для позднѣйшихъ потомковъ. Каковы же долженствовали быть чувства того, кто въ благородномъ сознаніи добраго дѣла, видѣлъ вокругъ себя это многочисленное собраніе веселящихся о имени его? Какова долженствовала быть мысль его, когда переносясь ею въ грядущее, онъ могъ представлять себѣ благословенія будущихъ поколѣній, могъ представлять себѣ, что его доброе дѣяніе будетъ приносить плоды добрые въ роды и роды!

Молитвенно возблагодаримъ Бога, благословившаго совершиться въ нашей странѣ этому подвигу гражданской добродѣтели, въ память и назиданіе современникамъ и потомству! — Нельзя не замѣтить, что съ тѣхъ поръ, какъ благость Божія столь видимо излилась на нашъ край явленіемъ святыхъ мощей Угодника Митрофана, много великаго далось намъ и видѣть и чувствовать!—Съ тѣхъ поръ, городъ нашъ, важный въ отечественныхъ воспоминаніяхъ древнихъ временъ, важный какъ предметъ особаго вниманія Петра Великаго, сдѣлался вновь предметомъ благоговѣйнаго вниманія благовѣрнаго Государя: жители Воронежа съ истинною и умилительною радостію вспоминаютъ посѣщенія Государя Императора и Его Августѣйшаго Семейства; съ тѣхъ поръ онъ украсился новымъ благолѣпіемъ: Благовѣщенская обитель Св. Угодника, въ которой стекаются набожные богомольцы съ самыхъ отдаленныхъ краевъ отечества; съ тѣхъ поръ и предложеніе воздвигнуть памятникъ Петру Великому, послѣ коего оставшееся Адмиралтейство уже исправлено; и распространеніе и устроеніе заведеній на пользу просвѣщенія и благотворенія, училищъ для дѣтей духовныхъ, для дѣтей Гражданскихъ чиновниковъ и вообще лицъ свѣтскихъ сословій, училище кантонистовъ, и нынѣ наконецъ основаніе Михайловскаго Корпуса, пріюта дѣтямъ Дворянъ не одной Воронежской Губерніи, заведенія, въ которомъ 400 человѣкъ молодыхъ Дворянъ, будутъ приготовляемы вѣрными и добрыми слугами Государю и Отечеству. Отрадно намъ, современникамъ, быть свидѣтелями и соучастниками преспѣянія нашего города; еще отраднѣе мыслить, что труды наши и попеченія, при благословеніи Божіемъ, при ободреніи Царскомъ благодарно помянуты будутъ и потомками нашими.

(*Спб. В.*)

Варшава, 13 го Декабря.

Возобновляя объявленіе постановленія Совѣта Управленія отъ 30-го Сентября (12 Октября) сего года, помѣщеннаго въ Дневникѣ Законовъ Т. 22 на стран. 283 и слѣдующихъ, коимъ продолженъ срокъ на предъявленіе претензій къ конфискованнымъ имѣніямъ, Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства симъ извѣщаетъ:

Во 1-хъ, что именные списки лицамъ, коихъ имущества постановленіемъ Совѣта Управленія подвергнуты конфискаціи, напечатаны были: въ Дневникѣ Законовъ Т. 16 стран. 198 и слѣдующія, Т. 17 стран. 125 и слѣд. 395 и слѣд. Т. 19 стр. 290 и слѣд. Т. 21 стран. 212 и слѣд. Т. 22 стр. 42. Списки сіи напечатаны были также въ газетахъ, а именно: во Всеобщемъ Журналѣ 1834 года N. 295 и 296, 1835 N. 206 и 1836 N. 23 и 211; въ Утренней Газетѣ 1837 года N. 140 и въ Офиціяльной Газетѣ 1838 года N. 109; — именные же списки лицамъ, коихъ имущества подвергнуты конфискаціи по приговорамъ Полеваго Ау-

niem szczerej wdzięczności w imieniu całego swojego obywatelstwa.

Dnia tegoż, w obszernej sali zgromadzenia Dworzańskiego, naprzeciw którego okien, założony został Korpus Kadetów, dany był przez Dworzaństwo obiad, na który byli zaproszeni: Naczelnik Gubernii, Wojenny Gubernator miasta Woroneża, sprawca uroczystości P. Jenerał-Major *Czertkow*, PP. Jenerałowie, Sztabs- i Ober-Oficerowie 1-ej dywizyi Dragonów, Urzędnicy i Dworzanie. Toasty za drogie zdrowie Cesarza Jego Mości i Najjaśniejszego Domu, były spełnione śród grzmiącego ura! i hymnu: „*Boże Króla zachowaj*,“ granego chorami przez muzykę trzech półków Dragońskich.—Ura!—Ura!—Ura! wyrywało się z głębi duszy wojskowych i cywilnych razem, i łączyło się z dźwiękami trąb, przypominających groźnym swoim odgłosem sławę Monarchy Ruskiego.

Ku końcowi obiadu, P. Marszałek Gubernialny, wskazując na założony gmach Korpusu Kadetów, wniósł toast zdrowia jego założyciela, Jenerała Czertkowa; toast ten został przyjęty ze szczerém, powszechném ukontentowaniem.

Pamiętny dzień ten, zakończony był świetnym balem w sali zgromadzenia, spaniale oświeconej. Zabawy licznych gości, ożywiane myślą o tém, co było powodem do tej uroczystości, i myślą o tém, że dzień ten, będzie dniem miłych i wdzięcznych przypomnień dla poźnych potomków. Jakież musiały bydź uczucia tego, który w szlachetném uznaniu dobrego dzieła, widział na około siebie to liczne zgromadzenie weselących się z jego imienia? Jaka musiała bydź myśl jego, kiedy przenosząc się nią w przyszłość, mógł przedstawiść sobie błogosławieństwo następnych pokoleń, mógł sobie wyobrażać, że dobry jego czyn będzie przynosił dobre owoce od pokolenia do pokolenia!

Oddajmy cześć w modłach Bogu, który pobłogosławił że się spełniło w naszej stronie to dzieło cnoty obywatelskiej, ku pamięci i zbudowania spółcześnych i potomnych! — Nie można nie uczynić uwagi, że od czasu, jak łaska Bozka tak widocznie zlała się na kraj nasz przez objawienie relikwij świętych Błogosławionego Mitrofana, wiele rzeczy wielkich dało się nam i widzieć i czuć!—Od tego czasu miasto nasze, ważne dla ojczystych pamiątek dawnych czasow, ważne jako przedmiot szczególnych względow Piotra Wielkiego, stało się znowu przedmiotem pobożności prawowiernego Monarchy: mieszkańcy Woroneża z prawdziwą i rozrzewniającą radością wspominają pobyt Cesarza Jego Mości i Najjaśniejszej Jego Rodziny; odtąd miastoto zostało ozdobione spaniałym klasztorem Zwiastowania, do którego dla oddania czci świętemu spływają się pobożni z najodleglejszych stron ojczyzny; od tego czasu nastał i zamiar wzniesienia pomnika Piotrowi Wielkiemu, po którém pozostałą Admiralicyą już zreparowano; powiększono i urządzono zakłady na rzecz oświecenia i dobroczynności, szkół dla dzieci duchownych, dla dzieci urzędników cywilnych i w ogólności dla osób stanów świeckich, szkoły kantonistów, i teraz nakoniec założono Michajłowski Korpus Kadetów, przytułek dla dzieci Dworzan, nie samej tylko Gubernii Woronezkiej, zakład, wktórym 400 młodych Dworzan będzie sposobionych na wiernych i dobrych sług Monarsze i Ojczyznie. Dla nas spółczesnych wielką jest radością, bydź świadkami i uczę tnikami wzrostu naszego miasta; a jeszcze radośniej jest myślić, że nasze starania i pieczołowitość, za Bozkiém błogosławieństwem, i przy zachęceniu Monarszém, z wdzięcznością będą spominane i od potomków naszych. (*G.S.P.*)

Warszawa, 13 Grudnia.

Ponawiając przy niniejszém ogłoszenie Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 30 Września (12 Października) 1838 r., już w Dzienniku praw tomie 22, na str. 283 i następnych zamieszczonego, przez które przedłużony został termin do zgłaszania się z pretensyami do majątkow, konfiskacie ogólnej uległych, Kommissya Rządowa Przychodow i Skarbu zawiadamia publiczność:

1) Że listy osób, na karę konfiskaty ogólnej majątku Postanowieniem Rady Administracyjnej skazanych, ogłoszone były w Dzienniku praw tomie 16, str. 198 i następne, tomie 17, str. 125 i następne, 395 i następne; tomie 19 str. 290 i następne; tomie 21 str. 212 i następne, tomie 22 od str. 42. Ogłoszone także były w Gazetach, mianowicie w Dzienniku Powszechnym krajowym, w N-ch 295 i 296 z roku 1834, w N-rze 206 z roku 1835, w N-ch 23 i 211 z roku 1836; w Gazecie Porannej, w N-rze 140 z roku 1837; w Gazecie Rządowej w N-rze 109 z roku 1838;—listy zaś osób wyrokami Au-

диторіята Дѣйствующей Арміи и по особымъ постановленіямъ, напечатаны были въ газетѣ подъ названіемъ Всеобщій Журналъ издававшейся, а именно въ N. 223 и 280 1836 года. Какъ сіи послѣдніе два списка, не подлежавшіе внесенію въ Дневникъ Законовъ, въ ономъ напечатаны не были, то помѣщаются здѣсь вновь для всеобщаго свѣдѣнія. Причемъ Коммисія Финансовъ увѣдомляетъ, что изъ прежнихъ списковъ исключены лица, значущіяся въ постановленіяхъ Совѣта Управленія отъ 17 (29) Декабря 1835 и 16 (28) Іюля 1837 годовъ, обнародованныхъ въ Дневникѣ Законовъ Т. 17 стр. 400, и Т. 21 стр. 208.

Во 2-хъ, что простирающіе къ конфискованному имѣнію показанныхъ въ тѣхъ спискахъ лицъ какія либо претензіи, исключая только претензіи въ 3-й статьѣ упомянятаго постановленія означенныхъ, могутъ еще предъявить таковыя именно: пребывающіе въ Царствѣ Польскомъ, по 6 (18) Февраля, за границею, но въ Европѣ, по 6 (18) Мая, а пребывающіе внѣ Европы: по 6 (18) Ноября будущаго 1839 года. Въ случаѣ же непредъявленія претензій въ теченіи означеннаго срока, лишатся они навсегда правъ своихъ, не смотря на то, поступитъ-ли уже конфискованное имѣніе въ казну, или впредь подвернуто будетъ конфискаціи.

Въ 3-хъ, что предъявленіе претензій заключается въ выдачѣ въ подлежащемъ судѣ и съ соблюденіемъ узаконенныхъ формъ позыва, который долженъ быть доставленъ не только въ Губернское Правленіе, но и въ Генеральную Прокураторію Царства; объявленіе же инымъ образомъ претензій, или безъ соблюденія сего порядка, почитаемо будетъ неважнымъ и не имѣющимъ никакой силы.

По Указу
Его Величества Государя Императора

НИКОЛАЯ I-го.

Самодержца Всероссійскаго Царя Польскаго
и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Желая устранить всякое неудомѣніе, по исполненію 8-й статьи Постановленія Совѣта Управленія, отъ $\frac{2}{14}$ Апрѣля 1835 года, касательно сроковъ на предъявленіе претензій къ подвергнутымъ конфискаціи имѣніямъ, а съ тѣмъ вмѣстѣ и частнымъ лицамъ преподать способъ къ охраненію законныхъ ихъ правъ, по коимъ исковъ онѣ еще не начали,— Совѣтъ Управленія постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Хотя сроки, 8-ю ст. Постановленія Совѣта Управленія отъ 2 (14) Апрѣля 1835 года опредѣленные и суть преклюзіонные, то есть прекращающіе дальнѣйшія иски; но для предъявленія претензій къ такимъ имѣніямъ, о конфискаціи которыхъ надлежащія публикаціи учинены, сроки выше сего помянутые, продолжаются еще на три мѣсяца, для пребывающихъ въ Царствѣ, на шесть мѣсяцевъ, для отсутствующихъ, но находящихся въ Европѣ и на двѣнадцать мѣсяцевъ для находящихся внѣ Европы, считая со дня обнародованія сего Постановленія. По прошествіи таковыхъ сроковъ, каждый не предъявившій своей претензіи къ конфискованымъ имѣніямъ, теряетъ навсегда право отъискивать оный. Такой же утратѣ права подвергнутся и тѣ, кои къ имѣніямъ, которыя впредь подвергнутся конфискаціи и конфискованными оглашены будутъ, не предъявятъ претензій своихъ въ сроки, опредѣленные 8-ою статьею выше означеннаго Постановленія отъ 2 (14) Апрѣля 1835 года.

Ст. 2. Прекращаются послѣдствія, проистекающія отъ непредъявленія претензій въ преклюзіонный срокъ, если казна откажется отъ конфискованнаго имѣнія, или же оно освобождено будетъ отъ конфискаціи.

Ст. 3. Не подлежатъ никакой преклюзіи: претензіи, пользующіяся особенными преимуществами на недвижимыя имѣнія, по содержанію 4, статьи Закона объ Ипотекакъ, изданнаго въ 1818 году. Всѣ ипотечныя права, объявленныя предъ оглашеніемъ конфискаціи, и споры, происходящіе о границахъ съ недвижимыми имѣніями, подвергнутыми конфискаціи.

Ст. 4. Дѣйствіе сего Постановленія, не простирается на рѣшенія, кои, до обнародованія онаго, вошли въ законную силу.

Ст. 5. Исполненіе Постановленія сего, которое имѣетъ быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Коммисіи, въ чемъ до каждой относиться будетъ.

dytoryatu polowego Czynnej-armii, tudzież szczególnemi decyzyami na karę konfiskaty majątku ogólnej skazanych, ogłoszone były w gazecie, Dziennik Powszechny krajowy zwanej, w N-ch 223 i 280 z roku 1835. Ponieważ zaś te dwie ostatnie listy, jako do ogłoszenia w Dzienniku Praw niekwalifikujące się, zamieszczone w nim nie są, dla dogodności przeto powszechnej nanowo przy niniejszém ogłaszają się. Ostrzega przytém Kommissya Rządowa, że z list poprzednich wykreślone zostały osoby, Postanowieniami Rady Administracyjnej z dnia 17-go (29) Grudnia 1835 roku i z dnia 16-go (28-go) Lipca 1837 objęte i w Dzienniku Praw tomie 17 karta 400, oraz tomie 21 karta 208, ogłoszone.

2) Każdy zatém kto ma do majątku osób, na karę konfiskaty majątku skazanych, listami powyższemi objętych, jakiekolwiek pretensye, z wyłączeniem tylko pretensyj, w artykule 3 Postanowienia Rady Administracyjnej na początku cytowanego wymienionych, może jeszcze zgłosić się z temi pretensyami najdalej do dnia 6-go (18) Lutego 1839 r., jeżeli pretensor w Królestwie Polskiém zamieszkuje, najdalej do dnia 6-go (18-go) Maja 1839 r., jeżeli za granicą, lecz w Europie, a najdalej do dnia 6 go (18-go) Listopada 1839, jeżeli osoba, pretensyą mająca, za obrębem Europy jest zamieszkałą; w razie zaś niezgłoszenia się w tym czasie, prawa swoje w zupełności utraca, bez względu czyli majątek na konfiskatę przeznaczony już przez Skarb zajęty został, lub dopiero śledzony będzie.

3) Zgłoszenie się czynione być powinno przez pozew przed Sąd właściwy, z zachowaniem form prawnych wydać się mający, który nietylko Rządowi Gubernialnemu, ale i Prokuratoryi Jeneralnej Królestwa doręczyć należy; każde inne zgłoszenie się lub z opuszczeniem tej formy, za nieważne i nic nieznaczące poczytywane będzie.

W Imieniu Nayjaśnieyszego

MIKOŁAJA I-go

CESARZA WSZECH-ROSSYJ,
KRÓLA POLSKIEGO,

etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Pragnąc usunąć wszelkie wątpliwości, wynikłe przy zastosowaniu Artykułu 8 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia $\frac{2}{14}$ Kwietnia 1835 oznaczającego termina do zgłaszania się z pretensyami do majątkow konfiskacie ulegających, a zarazem podać sposobność osobom prywatnym zabezpieczenia ich praw, względem których, krokow prawnych jeszcze nie przedsięwzięli, Rada Administracyjna Królestwa, postanowiła i stanowi co następuje:

Art. 1. Lubo termina przez artykuł 8 Postanowienia z dnia $\frac{2}{14}$ Kwietnia 1835 roku oznaczone, są prekluzyjne, przecież takowe, co do majątkow, których konfiskata ogłoszoną już została, przedłużone jeszcze zostają: do trzech miesięcy dla osób, zamieszkałych w Królestwie, do sześciu miesięcy, dla nieobecnych, lecz znajdujących się w Europie, a do dwunastu miesięcy, dla będących za jej obrębem, licząc od daty ogłoszenia niniejszego Postanowienia. Po upływie tego terminu, nie zgłaszający się utraca nazawsze prawo do poszukiwania swych pretensyj z powyższych konfiskowanych majątkow. Takiż skutek dotknie tych, którzyby co do konfiskat, w przyszłości wyrzec i ogłosić mających, niezgłosili się w terminie, w artykule 8 Postanowienia z d. 2 (14) Kwietnia 1835 roku oznaczonym.

Art. 2) Skutki prekluzyi ustają, w razie zrzeczenia się przez Skarb majątku skonfiskowanego, i w razie uwolnienia go od konfiskaty.

Art. 3. Nie ulegają żadnej prekluzyi, należności, mające przywilej na nieruchomości, według artyk. 41 Prawa hypotecznego, z roku 1818, tudzież wszelkie prawa hypoteczne, objawione przed ogłoszeniem konfiskaty i spory graniczne z dobrami, konfiskacie uległemi.

Art. 4. Wyroki, które do chwili ogłoszenia niniejszego Postanowienia stały się prawomocnemi, nie mogą być wzruszone na zasadzie tego Postanowienia.

Art. 5. Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Kommissyom Rządowym, w czém do której należy, poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 30 go Października (12 Września) 1838 roku.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek (podpisano) *Xiążę Warszawski.*

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu (podpisano) R. Fuhrmann.

Sekretarz Stanu (podpis.) J. Tymowski.

Списокъ лицамъ, коихъ имущества подвергнуты конфискаціи по приговорамъ Полеваго Аудиторіата Дѣйствующей Арміи.

Боблевскій Иванъ, помѣщикъ Калишской Губерніи; Бартоховскій Александръ помѣщ. Августовской Губерніи, Хелмицкій Романъ изъ деревни Фабіанокъ; Хелмицкій Евстафій помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Хелмицкій Ѳеофилъ, Войтъ Общества деревни Макова; Чаки Александръ помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Домбковскій Осипъ изъ Плоцкой Губерніи; Гродзицкій Филипъ помѣщикъ Калишской Губерніи; Грефковичъ Степанъ, Войтъ Общества деревни Ленѣ; Гецолдъ Степанъ, Титулярный Совѣтникъ; Гавріенко Максимъ быв. въ воен. службѣ; Губрикъ Лука, кандитеръ изъ Липна; Янковскій Петръ, сынъ Почтъ-Экспедитора изъ Насѣльска; Конѣчницкій Осипъ; Каршницкій Валентій помѣщикъ Калишской Губерніи; Клярнеръ Осипъ помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Ковнацкій Ѳеофилъ изъ деревни Дыблина; Каминскій Осипъ, Подлѣсничій Любовидзкихъ лѣсовъ; Конскій Павелъ, музыкантъ 4 полка линѣйной пѣхоты быв. Польскаго войска; Курекъ Филипъ, зять Войта изъ дерев. Майданъ, Мазовецкой Губерніи; Кисѣлевскій Казимиръ, Плоцкой Губерніи; Левицкій Петръ, быв. въ военной службѣ; Ляховскій Карлъ б. въ военной службѣ; Лютынскій Осипъ, сборщикъ паспортной платы съ Евреевъ при Вольской заставѣ въ Варшавѣ; Лемпицкій Евгеній, помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Маіевскій Андрей, поваръ находившійся на службѣ у Волевскаго; Милевскій Фердинандъ Регентъ Пултускаго Уѣзда, Мыстковскій Матвей помѣщ: Плоцкой Губерніи; Морозовъ Игнатій крѣпостной изъ Минской Губерніи; Орпищевскій Игнатій помѣщ. Мазовецкой Губерніи; Островскій Онуфрій помѣщ. Плоцкой Губерніи; Палмартъ Александръ бывшій учитель; Пенчковскій Иванъ помощникъ часоваго мастера въ Варшавѣ; Росцишевскій Юліянъ, помѣщ. Плоцкой Губерніи; Росцишевскій Казимиръ помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Сулимѣрскій Антоній сынъ Земскаго владѣтеля; Шпекъ Эдуардъ бывшій офицеръ; Садохъ Казимиръ Войтъ изъ деревни Майданъ Мазовецкой Губерніи; Тлуховскій Маріянъ помѣщикъ изъ дерев. Рымонтова; Высоцкій Наполеонъ; Валевскій Станиславъ, помѣщ. Калишской Губерніи; Вевіоровскій Казимиръ помѣщикъ Калишской Губерніи; Винницкій Антонъ быв. офицеръ; Войткевичъ Павелъ уроженецъ Виленской Губерніи; Вильчевскій Матвей, помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Волицкій Константинъ помѣщикъ Мазовецкой Губерніи; владѣющій имѣніемъ Шмиловице; Зелинскій Густавъ помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Зельвартъ Іеронимъ быв Офицеръ; Заблоцкій Станиславъ помѣщ. изъ деревни Дыблина; Журавскій Францъ, Секретарь полиціи въ Добржинѣ. Завиша Артуръ помѣщ. Мазовецкой Губерніи; Заіонцъ Григорій уроженецъ Любельской Губерніи; Загребельный Григорій солдатъ изъ Луцкаго Гренадерскаго полка.

Lista osób na karę konfiskaty majątku wyrokami Audytoryatu Polowego Czynnej Armii skazanych.

Boblewski Jan, obywatel z Gubernii Kaliskiej; Bartochowski Alexander, obywatel z Gubernii Augustowskiej; Chełmicki Roman, rodem ze wsi Fabianek; Chełmicki Eustachy, obywatel z Gubernii Płockiej; Chełmicki Teofil, Wójt Gminy wsi Makowa; Czaki Alexander, obywatel z Gubernii Płockiej; Dąbkowski Józef, rodem z Gubernii Płockiej; Grodzicki Filip, obywatel z Gubernii Kaliskiej; Grefkowicz Stefan, Wójt Gminy wsi Lenie; Gecołd Stefan, Radźca Honorowy; Gawryenko Maxym, były żołnierz; Hubryk Łukasz, cukiernik z Lipna; Jankowski Piotr, syn Expedytora poczty z Nasielska; Koniecznicki Józef; Karsznicki Walenty, obywatel z Gubernii Kaliskiej; Klarner Józef, obywatel Gubernii Płockiej; Kownacki Teofil, ze wsi Dyblina; Kamiński Józef, nadstrażnik lasów Lubowidzkich; Końskí Paweł, muzykant z półku 4-go piechoty liniowej byłych wojsk Polskich; Kurek Filip, zięć Sołtysa ze wsi Majdan Gubernii Mazowieckiej; Kisielewski Kazimierz, rodem z Gubernii Płockiej; Lewicki Piotr, były wojskowy; Lachowski Karol, były wojskowy; Lutyński Józef, poborca opłaty pasportowej od żydów przy rogatce Wolskiej w Warszawie; Łempicki Eugeniusz, obywatel z Gubernii Płockiej; Majewski Andrzej, kucharz zostający w służbie Wolewskiego; Milewski Ferdynand, Rejent Powiatu Pułtuskiego; Mystkowski Maciej, obywatel z Gubernii Płockiej; Morozow Ignacy, poddany rodem z Gubernii Mińskiej; Orpiszewski Ignacy, obywatel z Gubernii Mazowieckiej; Ostrowski Onufry, obywatel z Gubernii Płockiej; Palmart Alexander, były nauczyciel; Pęczkowski Jan, pomocnik zegarmistrza w Warszawie; Rościszewski Julian, obywatel z Gubernii Płockiej, Rościszewski Kazimierz, obywatel z Gubernii Płockiej, Sulimierski Antoni, syn właściciela ziemskiego; Szpek Edward, były oficer; Sadoch Kazimierz, Sołtys ze wsi Majdan Gubernii Mazowieckiej; Tłuchowski Maryan, obywatel z wsi Rymantowa; Wysocki Napoleon; Walewski Stanisław, obywatel z Gubernii Kaliskiej; Wiewiorowski Kazimierz, obywatel z Gubernii Kaliskiej; Winnicki Antoni, były Oficer; Wojtkiewicz Paweł, rodem z Gubernii Wileńskiej; Wilczewski Mateusz, obywatel z Gubernii Płockiej; Wolicki Konstanty, obywatel z Gubernii Mazowieckiej, mający dobra Szmiłowice; Zieliński Gustaw, obywatel Gubernii Płockiej; Zelwart Hieronim, były Oficer; Zabłocki Stanisław, obywatel ze wsi Dyblina; Żurawski Franciszek, Sekretarz Policyi z Dobrzynia; Zawisza Arthur, obywatel z Gubernii Mazowieckiej; Zając Grzegorz, rodem z Gubernii Lubelskiej; Zagrebelny Grzegorz, żołnierz z półku grenadyerów Łuckiego.

Списокъ лицамъ, коихъ имущества подвергнуты конфискаціи по особымъ постановленіямъ Правительства.

Графъ Бѣлинскій Иванъ, бывшій Сенаторъ-Каштелянъ; Малаховскій Казимиръ быв. Генералъ бывшихъ Польскихъ войскъ; Слубицкій Евгеній бывшій Посолъ; Водзынскій Матвей бывшій Сенаторъ-Каштелянъ. (*О.Г.Ц.П*)

Lista osób szczególnemi rozporządzeniami Rządowemi na karę konfiskaty skazanych.

Bieliński Hrabia Jan, były Senator Kasztelan; Małachowski Kazimierz, b. Jenerał byłych wojsk polskich; Słubicki Eugeniusz, były poseł; Wodzyński Maciej, były Senator-Kasztelan. (*G.R.K.P.*)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Италія.

Флоренція, 12 го Декабря.

Театръ въ Перголѣ чрезвычайно былъ блистателенъ; на немъ Присутствовала вся Импер. Тосконская фамилія. Его Императорское Высочество Великій Князь Россійскій явился въ мундирѣ казачьяго атамана; многочисленная Его свита занимавшая три назначенныя для нея ложи, обратила общее вниманіе блескомъ своихъ мундировъ. Также балъ у Графа Орлова былъ блистателенъ. При вступленіи Его Императорскаго Высочества, военная музыка заиграла Русской народной гимнъ. — Цесаревичъ отправляется завтра отсюда въ Римъ. (*A.P.S.Z.*)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Włochy.

Florencya, 12 Grudnia.

Teatr w Pergola nadzwyczaj był świetny; Cała Cesarsko-Toskańska rodzina była obecną. Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiążę Rossyjski był w mundurze Hetmana Kozaków. Liczny jego orszak, który w trzech przeznaczonych dla siebie łożach zajął miejsce, wzbudził powszechną uwagę, świetnością swoich ubiorów. Takoż bal u Hrabiego Orłowa był spaniały. Przy wejściu Jego Cesarskiej Wysokości, muzyka wojskowa zagrała hymn narodowy Rossyjski.—Cesarzewicz jutro udaje się stąd do Rzymu.

Франція.

Парижъ, 19 го Декабря.

Г. Десажъ изъ путешествія въ Лондонъ, возвратился въ Парижъ. *Constitutionnel* увѣдомляетъ, что онъ доставилъ послѣднія постановленія конференціи, по коимъ содержащіяся въ 24 статьяхъ опредѣленія

Francya.

Paryż, dnia 19 Grudnia.

P. Desages ze swojej podróży do Londynu powrócił do Paryża. *Constitutionnel* zwiastuje, że on przywiózł ostateczne postanowienie Konferencyi, przez które całkowicie utrzymane zostało zawarte w 24 artykułach

на счетъ земель, совершенно сохранены. Единственная польза, какую получила Франція, есть отсрочка въ исполненіи до 15 Февр.

— Въ Парижѣ ходитъ по рукамъ прошеніе въ Палату Депутатовъ, въ которомъ настоятельно требуютъ рѣшительнаго какого либо постановленія съ ея стороны въ пользу Белгіи. „Нижеподписавшіеся" сказано въ немъ „требуютъ отъ Гг. Депутатовъ, сдѣлать формальное объявленіе, что всякое нападеніе на ненарушимость Белгійской земли, будетъ почитаться нападеніемъ на Францію."

— Гр. Анзембургъ и Г. Мецъ со времени прибытія своего въ Парижъ, постоянно производятъ совѣщанія съ знатнѣйшими ораторами Палаты Депутатовъ. Слышно, что они уже имѣли аудіенцію у многихъ членовъ кабинета.

— Нынѣшнее состояніе дѣлъ въ Палатѣ, будто дало Г-ну Ройеръ-Коллару поводъ къ слѣдующему выраженію: „я видалъ лучше, видалъ хуже, но никогда невидалъ ничего подобнаго."

— Парижскій Мониторъ содержитъ слѣдующее: „Правительство получивъ извѣстіе, что духовенство отказало въ обрядѣ погребенія Графу Монлозье, представляетъ это Государственному Совѣту какъ злоупотребленіе власти."

— *Биржа 19 ч.* Давно уже небыло такого волненія на биржѣ какъ сегодня. Французскія ассигнаціи подвергнулись значительнымъ измѣненіямъ. 3 процен. ренты понизились сначала на 78. 90., остановились потомъ на 79. 25., опять упали на 79. 10 и удержались на 79. 25., ибо распространился слухъ, что Г. Дюпенъ значительнымъ большинствомъ наименованъ Президентомъ. Наиболѣе опять занимались Белгійскими банковыми акціями. Оффиціальное извѣстіе объ остановленіи уплаты сего заведенія, привело нашу биржу въ величайшее затрудненіе. Изчислено, что болѣе $\frac{2}{3}$ сихъ акцій находится въ Парижѣ и что здѣшняя биржа теряетъ на этомъ въ настоящее время болѣе 5 мил. фр. и потому очень опасаются предстоящей ликвидаціи. Акціи, за которыя еще платили вчера по 850, упали вдругъ при началѣ биржи на 600 и потомъ на 450. наконецъ остановились на 575. Также и акціи банка Лафита были въ движеніи. Онѣ упали съ 5,520 на 5,345 и удержались на 5,400. Всѣ другія ассигнаціи были требуемы не безъ дѣла.—*Постскриптумъ*. Сейчасъ получены изъ Брюсселя письма слѣдующаго содержанія: „Банкъ положилъ свой баллансъ. Ассигнаціи и Conto-Courant, какъ слышно, былибы уплачены, но пропалобы $\frac{2}{3}$ капитала. Ожидаютъ большихъ неудачъ и ужаснаго торговаго перевѣса въ Белгіи."

(*A.P.S.Z.*)

Англія.

Лондонъ, 21-го Декабря

Ея Величес. Королева со Вторника находится въ Брейтонѣ, гдѣ она пробудетъ нѣкоторое время съ своимъ дворомъ. Жители Брейтона приготовили для нея блистательный пріемъ.

— Придворная газета объявляетъ теперь торговый трактатъ между Англіею и Турціею. (*A.P.S.Z.*)

Испанія

Мадритъ, 11 го Декабря.

Во вчерашнемъ засѣданіи Палаты Депутатовъ, Генералъ Але, какъ временный Президентъ Совѣта, сообщилъ нѣкоторый родъ программы, въ которой онъ утверждалъ, что новое Министерство преимущественно должно стараться о прекращеніи междоусобной войны, въ чемъ онъ полагается на содѣйствіе Палатъ, и что политика его должна основываться на Соединеніи всѣхъ партій. Программа принята Депутатами благопріятно, и Министръ Финансовъ Г. Пизарро, замѣтилъ, что если предполагаемое содиненіе всѣхъ партій, придетъ въ исполненіе, онъ надѣется въ самой Испаніи пріобрѣсть источники, нужные къ окончанію междоусобной войны. Безъ такого соединенія немоглобы удержаться никакое Министерство, когда по его словамъ, онъ самъ уже небудетъ въ состояніи удержать и три дня ввереный ему высокій постъ. Наконецъ онъ объявилъ, что онъ предложитъ Палатѣ весьма важный проектъ закона.

13-го Декабря.

Палата Депутатовъ во вчерашнемъ своемъ засѣданіи приняла проектъ закона для набора 40,000 человѣкъ. (*A.P.S.Z.*)

postanowienie terrytoryalne. Jedyna korzyść, którą otrzymała Francya, jest odłożenie wykonania do d. 15 Lutego.

— W Paryżu obiega prośba do Izby deputowanych, w której Izba usilnie jest wzywana, do wyrzeczenia jakiejkolwiek stanowczej uchwały na rzecz Belgii. „Podpisani" powiedziano w niej „wzywają PP. Deputowanych, do uczynienia formalnego oświadczenia, że wszelki attak nietykalności ziem Belgickich, uważany bydź ma jako attak przeciw Francyi."

— Hrabia Ansemburg i P. Metz, od bytności swojej w Paryżu, ciągłe miewają konferencye ze znakomitszymi mówcami Izby deputowanych. U wielu członków gabinetu mieli już podobne audyencye.

—Obecny stan działań w Izbie miał dadź Panu Royer-Collard powod do następującego oświadczenia: „Widziałem lepsze, widziałem gorsze, lecz nigdy mi się nie zdarzyło widzieć co podobnego."

— *Monitor Paryzki* zawiera, co następuje: „Rząd po doszłej doń wiadomości, o odmówieniu ze strony duchowieństwa, pogrzebu religijnego Hrabiemu Montlosier, wskazał to Radzie Stanu, jako nadużycie władzy."

— *Giełda dnia 19.* Od dawnego czasu nie było tak burzliwie na giełdzie, jak dzisia. Papiery francuzkie znacznych zmian doznały papiery 3 proc. spadły z początku na 78,90, podniosły się potém na 79, 25; spadły znowu na 79, 10 i stanęły na 79, 25, gdyż rozbiegła się pogłoska, że P. Dupin znaczną większością obrany został na Prezydenta. Najżywiej zajmowano się potém Belgickiemi akcyami banku. Urzędowa wiadomość o wstrzymaniu wypłaty ze strony tego zakładu, wprawiła giełdę naszę w największe przerażenie. Obliczono, że więcej jak $\frac{2}{3}$ tych akcyj znajduje się w Paryżu, i że tutejsza giełda w tej chwili straciła na nich więcej jak 5 mill. franków. Dla tego bardzo się lękano o blizką likwidacyą. Akcye, które jeszcze wczora płacone były po 850, spadły wraz na początku giełdy na 600 a potém na 450 i stanęły na 575. Ruch panował także i w akcyach banku Lafitta. Te spadły z 5,520 na 5,345 i stanęły na 5,400. Dopytywano się takoż i innych papierów, lecz bez interessu.—*Przypisek.* Otrzymane właśnie listy z Belgii są następującej treści: „Bank złożyć miał swój billans. Papiery i Conto-Courant, byłyby, jak mówią wypłacone, lecz $\frac{2}{3}$ kapitału poszłoby na stratę. Spodziewano się wielkich strat i straszliwego przesilenia handlowego w Belgii."

(*A.P.S.Z.*)

Anglia.

Londyn, dnia 21 go Grudnia.

Królowa od wtorku znajduje się w Brighton, gdzie przepędzi czas niejaki ze swym dworem. Mieszkańcy Brighton przygotowali świetne przyjęcie.

—*Gazeta Dworu* teraz ogłosiła traktat handlowy, zawarty między Anglią i Turcyą. (*A.P.S.Z.*)

Hiszpania.

Madryt, 11-go Grudnia.

Na wczorajszém posiedzeniu Izby Deputowanych, Jenerał Alaix, jako tymczasowy Prezydent Rady, udzielił pewny rodzaj programmu, w którym zapewniał, że nowe Ministeryum przedewszystkiém starać się powinno o ukończenie wojny domowej, w czém polega na pomocy Izb, i że politykę swoję zasadza na połączeniu wszystkich stronnictw. Programma dobrze przez deputowanych przyjęte było, a Minister Skarbu P. Pizarro, uczynił uwagę, iż jeśli zamierzane połączenie wszystkich stronnictw da się uskutecznić, tedy ma nadzieję w samej Hiszpanii zdobyć się na źródła poborow, potrzebnych do ukończenia wojny domowej. Bez takiego jednak połączenia niemogłoby się żadne utrzymać Ministeryum i tak jest przekonany, że sam nie będzie w stanie przez trzy dni utrzymać powierzonego mu wysokiego urzędu. W końcu oświadczył, że wkrótce przełoży Izbom nader ważny projekt do prawa.

Dnia 13-go.

Izba Deputowanych na wczorajszém posiedzeniu przyjęła projekt do prawa o zaciągu 40 000 ludzi.

(*A.P.S.Z*)

ВИЛЬНА. Типог. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Декабря 27 д. 1838 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. *Левъ Боровскій.*